

Gynter - En gentlemans memoarer

Det är skönt att åldras när man är i goda händer. Att som gammal blir respekterad är en självklar rättighet. Att få åldras och umgås med sina vänner och få äta lite gott. Inte som sångerskan Alice som blev inlåst av sina släktingar och en lättköpt advokat – hon fick inte träffa sina bästa vänner på hemmet! Man har tur – att slippa sitta i bur!

Mitt arbete är, förutom att se till mina hönsdamer, att välkomna och umgås med gårdens besökare, som vill fika, lyssna på levande musik och se konst under den långa sommarens helger. Kanske faller det smulor ner från något caféets utebord. Men de får mina följeslagerskor ta – man är väl gentleman!

Jag kände en annan gentleman, Rune, nära 90 år gammal. Han kom nästan varje dag i sin lilla bil, parkerade på gården och tog fram den lilla påsen som han alltid hade med sig till mig och gårdsvaren Kasper. Vi fick alltid lite bröd och korvbitar. Rune fick också vara bland sina vänner till livets slut. Han dog förra året och vi alla saknar honom mycket.

Jag verkar vara en överlevare. För några år sedan, andra året på gården, blev jag och mina sex hönsvänner dödade av räven! Min herre och vän Bonden kom rusande vid attacken och lyckades genom sina händers varma massage över min livlösa kropp, få hjärtat att slå igen. Min hals var svårt sargad, så med hängande huvud, på en pinne i hönshuset, blev jag matad och vattnad i fjorton dagar av Bonden. Så fick jag styrkan och livet tillbaka och kunde tjäna mina väntande damer.

Än en gång har jag haft tur i livet att få överleva och kunna åldras värdigt. En hitkommen ung Hedemoraherre var väl tänkt som ett komplement i min strävan att glädja mina hönsvänner, men efter en tid förlorade han respekten för den som är äldre och tog till våld. Sådant stör atmosfären kring livet på den underbart vackra gårdsoas som är Linnés Sävja – även kallad Gårdsoasen! Min vän Bonden undsatte mig även denna gång, när jag efter en strid för min heder och blödande från mitt huvud, såg på honom. Han lovade mig då att jag aldrig ska behöva sluta mina dagar som Hedemorapojken, som försvann till en het bädd med ett glas rödvin på magen.(?).

Det kan bli min årsgamla son som snart får börja ta över de mer plikttrogna övningarna.

Jag kommer att i sommar, så länge jag kan vara med, välkomna Dig till gården när Du kommer och besöker oss. Glöm inte att ta med någon Du tycker om.

Det är skönt att ha vänner, ung som gammal.

Epilog: Jag fick inte en sommar till. Jag dog helt plötsligt en natt – trillade av pinn! Tack för ett underbart liv i frihet...